

Marvellous silver Parco, ofwel "FLOR"

Omdat ik meer wilde weten over in het bijzonder de Chartreux en eigenlijk ook wel over de "Whiskas-poezen" was ik op een mooie zaterdagmorgen richting België vertrokken.

Ergens had ik de stille hoop dat er op het moment van mijn bezoek geen kittens zouden zijn, want tja, "wie zwicht niet, als hij een kitten ziet?". En ik was nou eenmaal gekomen om de volwassen exemplaren te bekijken, zodat ik wist wat me te wachten zou staan. Maar, natuurlijk zijn er op dat moment maar liefst drie nesten met kittens te bewonderen, dus al snel sta ik midden tussen de zwart/witte en grijze mormeltjes. De moederpoezen zitten vanaf een afstandje nauwlettend in de gaten te houden of ik hun kleine grut netjes behandel, maar zijn al gauw overtuigd van mijn goede bedoelingen.

Opeens ontwaar ik nog een kitten achter een krabpaal, dat me nieuwsgierig zit aan te gluren. Ik loop wat dichterbij, en zie hoe een scheefgehouden koppie met twee grote groene ogen me vrolijk aankijkt. Ik kom nog wat dichterbij en strek voorzichtig mijn hand uit. Nog voordat ik het koppie voorzichtig heb kunnen aaien hoor ik een brommend geluid van achter de krabpaal. Er zal toch niet gegromd worden? Ik kijk nog eens naar de vriendelijke groene ogen, en besluit dat dat geen grommen geweest kan zijn. Ik raak voorzichtig een nat, donker neusje aan en het brommen gaat over in een oorverdovend gespin. Een kleine zilveren kat komt tevoorschijn en gaat in al zijn glorie voor me op het plateau van de krabpaal zitten.

"Dat is Flor, dat wordt onze nieuwe dekkater", glundert Odette trots. "Pak hem maar op hoor, dat vindt'ie geweldig". Ik neem de kleine kat op mijn arm, en het spinnen blijkt nog luider te kunnen. Als een kleine diesel laat hij zich gewillig aaien.

Zo'n mooie zilvertabby had ik zelfs op "De Hoendrik" nog niet zien lopen: een mooie bolle kop met prachtige smaragdgroene ogen die omrand worden door een zwarte ring, een neusje dat duidelijk sporen van roze vertoont, een stel enorme poten en een reusachtige staart. Ik ben meteen verkocht, deze mag gelijk mee naar huis! Helaas zijn de huidige eigenaren het daar niet mee eens, maar wie weet, in een onbewaakt moment? Kofferbak open en dan héél hard wegrijden?? Maar helaas, dit wonderlijke wezentje moeten we achterlaten. Wie weet, als Flor straks groot is en allemaal kleine Florretjes en Fleurtjes gaat voortbrengen dat er dan één

tussen zit die net zo fantastisch is als pa-lief.

Bij ieder volgend bezoek laat Flor me weer versteld staan: dat zo'n klein katertje in zo'n korte tijd kan uitgroeien tot zo'n imposante macho! Alles, maar dan ook alles aan Flor is toegenomen: z'n gewicht, zijn enorme poten, de zwiepende staart, hij is nog luider gaan spinnen, en hij is nog liever geworden. Als een hondje loopt hij mee de hele cattery door, en zodra ik maar aanstalten maak om te gaan zitten ligt er alweer een paar kilo kat op m'n schoot die ook zonder woorden heel goed duidelijk weet te maken waar het in het leven nou precies om draait: aandacht!

Ik kan haast niet wachten op een triomfantelijk telefoontje vanuit "De Hoendrik" dat Flor eindelijk pappie gaat worden. Ze mogen bij Whiskas wel alvast beginnen na te denken over een nieuwe reclamecampagne; wie Flor eenmaal gezien heeft, hoeft geen Whiskas-poes meer!

Geschreven door Mevrouw Christine Bokdam, Holland November 2001

PS. FLOR is roepnaam van Mr. Marvellous Silver Parco

[BRITS ZILVER GEVLEKTE EN TABBY BKH](#)

